

Csak nehéz kitalálni a dolgokat

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXII. évfolyam, 1. szám, 2018. január 5.

Lucia Berlin: Bejárónők kézikönyve. Válogatott történetek. Fordította Bíró Júlia. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2017, 606 oldal, 3699 Ft

A *Bejárónők kézikönyve* a referencialitás különleges mintapéldája. Miközben könnyen követhető, szinte tapintható képet ad a szerző életének történéseiről, alakulásáról, hányattatásairól és fordulatairól, el kell fogadnunk Lydia Davis érvelését is, aki szerint Berlin könyve nem önéletrajzi szépirodalom, hanem a „self-writing”, az önírás, a saját életből fakadó írás igen jellegzetes, sűrűre vett megnyilvánulása. A *Bejárónők kézikönyve* egy idő után, a korai szövegeken túljutva úgy is olvasható, mint az egyes szám első személytől való megszabadulásért folytatott írói küzdelem demonstratív ábrázolása, mint az elvonatkoztatás kikísérletezése, amit a szerző sok ponton tételszerűen is kifejt (a recenzió címét is az egyik ilyen passzusból vettem), anélkül, hogy ez a típusú önreflexió, a megírás, az elbeszélés, a végigmondás egyre nyomasztóbb gondja tolakodóvá válna.